

PREFAȚĂ

Românii au cultul așteptării.

Dintotdeauna au așteptat câte ceva și au sperat că așteptarea le va fi răsplătită. De multe ori au înlocuit efortul propriu cu o așteptare pasivă, aproape fatalistă, având convingerea că viața lor va deveni mai bună sau mai liberă prin intervenția unor trimiși ai sortii. Au așteptat americanii ca să-i scape de comunism, au așteptat economia de piață ca să-i scape de sărăcie și necazuri, au așteptat Uniunea Europeană ca să-i scape de izolare și înapoiere.

Americanii n-au venit când erau așteptați, economia de piață nu i-a îmbogățit decât pe câțiva dintre ei, iar Uniunea Europeană le-a dat doar șansa să devină căpșunari în Spania sau zidari și femei de serviciu în Italia.

Perioada de criză pe care o parcurgem a generat o altă stare de așteptare. Se așteaptă ca Fondul Monetar Internațional să salveze o Românie care nu își mai poate întreține proprii cetățeni, care nici după trei ani de aderare la Uniunea Europeană nu a reușit să transforme avantajele acestei aderări în factori de creștere economică și de modernizare a societății.

Economia României, la fel ca Frumoasa din Pădurea Adormită, așteaptă miracolul trezirii la viață, ca întotdeauna, prin intervenția altcuiva, printr-un sprijin venit de altundeva, prin grija și răspunderea altora. Greșit.

Într-o lume a globalizării și a unor puternice lupte concurențiale dintre principalii piloni de forță a economiei mondiale, efortul propriu devine din ce în ce mai important. Înainte de a fi globalizate sau europenizate, economiile sunt și vor rămâne naționale, iar forța lor se exprimă direct prin capacitatea de a-și mobiliza și eficientiza potențialul intern.

A fost o deosebită plăcere pentru mine, să găsesc în lucrarea tinerei autoare, doamna conferențiar doctor în economie Cristina Bălăceanu, această înțelegere a importanței pe care o au schimbările de abordare conceptuală asupra structurii și competitivității economiei românești în condițiile aderării la Uniunea Europeană. Este reconfortant să remarci că un reprezentant al tinerei generații de economiști români se detașează de fatalismul mioritic specific multora dintre noi, punând un accent curajos pe nevoia unei schimbări profunde de mentalitate în direcția transformării efortului propriu de gândire și acțiune într-un factor decisiv de modernizare și progres a României în contextul aderării la Uniunea Europeană.

În afara acestei calități evidente de conceptualizare și demonstrare a importanței rolului efortului propriu național în condițiile integrării economice europene, lucrarea este un exemplu reușit de analiză economică, redând un tablou amplu și corect al structurii și dinamicii actuale a economiei românești. Măsurile pe care autoarea le sugerează în direcția corecției sau regândirii unor elemente de politică economică ar putea fi imediat transformate în linii directe ale unei posibile strategii de ieșire din recesiune și relansare a economiei.

Deși nu este la prima lucrare publicată, doamna conferențiar doctor în economie Cristina Bălăceanu dovedește prin cea de față că întrunește două calități care sper că le va utiliza la maximum în viitor pentru a deveni un nume consacrat și apreciat al literaturii economice românești. Aceste calități sunt robustețea logicii și eleganța stilului.